

www.vcmstudy.ir

یادداشت
پتروشیمی

مروری بر طرح های جدید پتروشیمی در اروپا

تاریخ انتشار: ۲۷ خرداد ۱۳۹۷

کشورهای اروپایی تقریباً ۱۸٪ از بازار ۳۳۶۰ میلیارد دلاری محصولات پتروشیمی در سال ۲۰۱۶ را در اختیار داشته اند که ۱۵.۱٪ آن مربوط به کشورهای های عضو اتحادیه اروپاست. سهم فعلی اتحادیه اروپا از بازار به ۵۰٪ سال ۱۹۹۶ کاهش یافته است در حالی که ارزش محصولات ۵۰٪ رشد داشته است. از طرفی اتحادیه اروپا در تلاش است تا سال ۲۰۳۰ سهم ۱۵ درصدی خود را نیز در بازار پتروشیمی حفظ کند. همچنین کشورهای عضو اتحادیه اروپا سالانه ۱۰۰ میلیارد دلار واردات مواد پتروشیمی دارند که هزینه های گزافی را به آنان تحمیل می کند. اروپا برای حفظ سهم بازار و کاهش واردات خود طرح های جدیدی را در صنعت پتروشیمی خود تعریف کرده که مطابق جدول است.

چنانچه از جدول پیداست، کشورهای اروپایی برای توسعه صنایع پتروشیمی خود بیشتر به سمت تولید مواد Specialty تمایل دارند تا مواد Commodity. دلیل اصلی این تمایل، عدم مزیت نسبی خوراک ارزان در اروپا نسبت به آمریکا و خاورمیانه است. از همین رو، اروپا که توان رقابت در حوزه خوراک را ندارد، با توسعه فناوری های خود به دنبال ایجاد مزیت نسبی در محصولات Specialty است. استراتژی اروپا تا قبل از این هم توسعه مواد Specialty بوده است بطوریکه در سال ۲۰۱۶ به میزان ۵۰٪ از صادرات پتروشیمی این قاره را مواد Specialty و محصولات نهایی تشکیل داده است. این در حالیست که ۵۰٪ واردات آن در همان سال از مواد پایه پتروشیمی تشکیل شده است.

یادداشت

پتروشیمی

ظرفیت طرح های جدید (1000t/y)	محصول	نام کشور
-	پلی پروپیلن	بلژیک
۷۴۰	پروپیلن (PDH)	بلژیک
۷۵۰	پروپیلن (PDH)	بلژیک
۳۰۲	سود	بلژیک
۶۵۰	MDI	بلژیک
۴۲۷	پروپیلن (PDH)	لهستان
-	پلی پروپیلن	لهستان
۸۰	نایلون	لهستان
۷۵	پلاستیک	لهستان
-	سود	آلمان
-	PMMA	آلمان
-	کلرومتان	آلمان
۳۵	نایلون	آلمان
-	الکل های چندعاملی	مجارستان
-	پروپیلن گلیکول	مجارستان
۲۰۰	پروپیلن اکسید	مجارستان
۲۲	متیل آنیلین	مجارستان
۷۰	سود	اسپانیا
۲۲	MDI	اسپانیا
۴۰	نایلون	اسپانیا
۷۰۰	ترفتالیک اسید	هلند
۴۷۰	MDI	هلند
۴۰	ملامین	روسیه
-	پلاستیک	روسیه
۷۰۰	ترفتالیک اسید	پرتغال
۹۰۰	اتیلن	نروژ
۹۰۰	اتیلن	انگلیس
۲۲۰	پلی اتیلن	اسلواکی

مرکز مطالعات زنجیره ارزش معتقدست که همانطور که اروپا در دو عامل فناوری و سرمایه مزیت نسبی پیدا کرده است، کشور ایران نیز می تواند با استفاده از توان و سرمایه داخلی دارای مزیت شود. تقویت این دو عامل در کنار توانایی هایی همچون دسترسی به خوراک ارزان و نیروی انسانی متخصص می تواند کشور ایران را یک تاز صنعت پتروشیمی در منطقه کند. لذا کشور ایران می بایست علاوه بر حفظ مزیت خوراک در بازار پتروشیمی، به توسعه فناوری های بومی بپردازد. همچنین سرمایه های خرد داخلی و خارجی می تواند با تعریف طرح های جذاب و سازوکارهای مناسب در فرآیندی راحت تر از سرمایه های کلان به صنعت پتروشیمی جذب شود. توسعه صنایع تکمیلی نیز می تواند در کاهش واردات و خودکفایی در صنعت پتروشیمی کارساز واقع شود و از خروج سالانه ۸ میلیارد دلار از کشور جلوگیری کند. این نکته نیز شایان توجه است که اولویت توسعه فناوری در صنعت پتروپالایش باید فرایندهایی باشد که صاحبان فناوری از ارائه تکنولوژی امتناع می کنند. در این خصوص همان طور که گفته شد محصولات همچون پلی استال، متیل دی اتانول آمین (MDEA)، آکریلونتیریل، متیل آمین ها، آکریلیک اسید، پروپیلن اکساید، پلی ال ها، اتیلن پروپیلن دی ان مونومر (EPDM) و پلی متیل متا آکریلات (PMMA) باشد.

www.vcmstudy.ir

امیدواریم از مطالعه این سند، استفاده مفید برده باشید
نقطه نظرات، انتقادات و پیشنهادات خود را از طریق ایمیل زیر با ما در میان بگذارید

VCMStudy@gmail.com